

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.923 van 14 februari 2012
in de zaak A. 198.102/X-14.847.**

In zake : 1. Frank VAN DE VYVER
 2. Patricia WOULFF
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Noëmi Servaes
 kantoor houdend te 2020 ANTWERPEN
 Eglantierlaan 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 oktober 2010, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 30 juni 2010 van de minister van
Binnenlandse Zaken waarbij beslist wordt dat de inschrijving van de eerste
verzoeker in het bevolkingsregister te Koksijde dient te worden behouden en dat
de tweede verzoekster en haar kinderen op 14 oktober 2009 dienen te worden
ingeschreven in het bevolkingsregister van Koksijde, Karel Woestelaan 4/0104
als een gezin vormend met de eerste verzoeker.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 211.142 van 10 februari 2011 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot
voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 december 2011.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Noëmi Servaes, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en de heer Frank Verduyn, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een brief van 27 mei 2009 vraagt het gemeentebestuur van Koksijde de tussenkomst van de verwerende partij tot beslechting van de betwisting betreffende de hoofdverblijfplaats van het gezin van de eerste verzoeker naar aanleiding van een klacht van het controlecentrum Oostende van de Federale Overheidsdienst Financiën.

3.2. De verwerende partij geeft de bevoegde inspectiedienst opdracht een onderzoek in te stellen en op 30 juni 2010 neemt verwerende partij de bestreden beslissing die als volgt luidt :

“Gelet op de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op de artikelen 3 en 8;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, inzonderheid op artikel 21;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 maart 1998 houdende machtiging van de Directeur-generaal van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking of de ambtenaar die hem vervangt in de uitoefening van zijn taken, om moeilijkheden en betwistingen in verband met het bepalen van de hoofdverblijfplaats te beslechten;

Gelet op het verzoek dd. 27 mei 2009 van de gemeente KOKSIJDE tot beslechting van de betwisting betreffende de hoofdverblijfplaats van de heer Frank VAN DE VYVER, geboren te WILRIJK op 9 september 1952, van mevrouw Patricia WOULFF, geboren te SINT-JOOST-TEN-NODE op 20 juli 1967, en van hun kinderen Eline VAN DE VYVER, geboren te UKKEL op 24 mei 1995, Arno VAN DE VYVER, geboren te UKKEL op 6 oktober 1996, en Eri VAN DE VYVER, geboren te UKKEL op 5 september 1998, en Dina WAUTHIER, geboren te NIJVEL op 4 februari 2004;

Overwegende dat uit het onderzoek dd. 9 september 2009, 14 en 16 oktober 2009, 26 november 2009, 30 maart 2010 ter zake (door tussenkomst van de Directie van de Bevolking en de Identiteitskaarten) is gebleken dat :

- de heer Frank VAN DE VYVER sedert 25 mei 1993 ingeschreven staat te KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104 als alleenstaande;
- mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen Eline, Arno en Eri VAN DE VYVER sedert 23 september 1999 ingeschreven staan te ITTRE, avenue du Bois d'Hongrée 13;
- de minderjarige Dina WAUTHIER sedert 4 februari 2004 ingeschreven staat te IT(T)RE, avenue du Bois d'Hongrée 13 in het gezin van haar moeder, mevrouw Patricia WOULFF;
- de gemeente KOKSIJDE bij brief van 27 mei 2009 mededeelt dat het College van Burgemeester en Schepenen in zitting dd. 25 mei 2009 - na een klachtenbrief dd. 15 mei 2009 van het controlecentrum OOSTENDE van de Federale Overheidsdienst Financiën - beslist heeft om het dossier voor onderzoek over te maken aan de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Directie Bevolking;
- uit de brief dd. 15 mei 2009 van het controlecentrum OOSTENDE van de Federale Overheidsdienst Financiën blijkt dat :

- * de heer Frank VAN DE VYVER eigenaar is van een appartement in de residentie 'Porto Fina' aan de Karel Woestelaan 4/0104 te KOKSIJDE;
- * de syndicus van het gebouw heeft verklaard dat de heer Frank VAN DE VYVER slechts zelden naar KOKSIJDE komt en dat de brievenbus veelal vol steekt met correspondentie;
- * mevrouw Patricia WOULFF heeft verklaard dat zij en hun kinderen op vakantie komen naar het appartement te KOKSIJDE tijdens de vakantieperiodes;
- * de woning te ITTRE aan de avenue du Bois d'Hongrée 13 eigendom is van de heer Frank VAN DE VYVER voor 1% en van de vennootschap Dokter Frank VAN DE VYVER voor 99%;
- * de heer Frank VAN DE VYVER in de witte telefoongids gekend is met als adres : avenue du Bois d'Hongrée 13 te 1460 ITTRE;
- * de heer Frank VAN DE VYVER werkzaam is als dokter in de nucleaire geneeskunde in het AZ Jan Portaels in VILVOORDE (dagelijks raadplegingen van maandag tot vrijdag van 08u00 tot 17u00); hij tevens werkzaam is in het Sint-Elisabeth Ziekenhuis aan de De Frélaan 206 te 1180 BRUSSEL; hij tevens lid is van de Raad van Bestuur én van de Algemene Vergadering én van de stuurgroep van 'Pro Medicis Brussel', een onderdeel van een Vlaamse Brusselse beroepsvereniging van dokters;
- * de zetel van de doktersvennootschap 'Dokter Frank VAN DE VYVER' gevestigd is te 1180 UKKEL, De Frélaan 152 (ook 100% persoonlijke eigendom van de heer Frank VAN DE VYVER);
- * de woning te KOKSIJDE enkel gebruikt wordt als tweede verblijf;
- uit het politieverslag van de gemeente KOKSIJDE dd. 27 oktober 2009 blijkt dat betrokkenen hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd te KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104;
- betrokkenen daadwerkelijk hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd te KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104, waar mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen door de bevoegde inspecteur tijdens het onderzoek werden aangetroffen, en waarbij mevrouw Patricia WOULFF tevens mededeelt dat zij en haar kinderen slechts tijdelijk in KOKSIJDE verblijven tot ze een woning heeft gevonden in DE PANNE;
- de heer Frank VAN DE VYVER op datum van 14 oktober 2009 aan de bevoegde inspecteur bevestigt dat mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen tijdelijk bij hem wonen te KOKSIJDE en hierbij tevens mededeelt dat :
 - * hij geen relatie meer heeft met Patricia WOULFF;
 - * hij regelmatig contact heeft met mevrouw Patricia WOULFF omwille van de kinderen;
 - * hun kinderen sedert 1 september 2009 school lopen in DE PANNE om Nederlands te leren;

- * hij soms overnacht te UKKEL, De Frélaan 152 als hij van wacht is; hij op zeer regelmatige basis aanwezig is te KOKSIJDE;
- uit burenaverklaringen aan de Avenue du Bois d'Hongrée te ITTRE blijkt dat mevrouw Patricia WOULFF niet meer verblijft aan het huisnummer 13 en ze verblijft aan de kust;
- een bediende van de dienst bevolking van de gemeente KOKSIJDE op datum van 30 maart 2010 telefonisch aan de bevoegde inspecteur mededeelt dat mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen nog steeds verblijven te KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104;
- dienvolgens de bevoegde ambtenaar voorstelt om :
 - * de inschrijving van de heer Frank VAN DE VYVER dd. 25 mei 1993 in het bevolkingsregister van KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104 te behouden;
 - * mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen Eline, Arno en Eri VAN DEVYVER en Dina WAUTHIER op datum van 14 oktober 2009, zijnde de datum van woonstvaststelling door de bevoegde inspecteur, in te schrijven in het bevolkingsregister van KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104 als een gezin vormend met de heer Frank VAN DE VYVER;

Overwegende dat artikel 1, § 1, 1° van de voornoemde wet van 19 juli 1991 bepaalt dat in elke gemeente bevolkingsregisters worden gehouden waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het in 20 bedoeld register;

Overwegende dat de artikelen 7, § 1, § 4 en § 5, 9, 16, § 1 en § 3 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, bepalen dat :

Art. 7.- § 1. Iedereen die zijn hoofdverblijfplaats wil vestigen in een gemeente van het Rijk of deze wil overbrengen naar een andere gemeente van het Rijk moet dit aangeven aan het gemeentebestuur van de gemeente waar hij zich komt vestigen.

§ 4. De aangifte bedoeld in § 1 moet binnen acht werkdagen gebeuren nadat de nieuwe woning effectief betrokken werd, of ten laatste de dag van het vertrek bij overbrenging van de hoofdverblijfplaats naar een ander land.

§ 5 Het onderzoek van de reële verblijfplaats van een persoon die zijn hoofdverblijfplaats in een gemeente van het Rijk vestigt of die in België van verblijfplaats verandert wordt uitgevoerd door de lokale overheid binnen acht werkdagen na de in § 1 bedoelde aangifte.

Na afloop van dit onderzoek en binnen twintig dagen na de datum van aangifte, vermeld in § 1, geeft de gemeentelijke overheid er aan de gemeente van de vorige verblijfplaats ofwel kennis van dat de betrokkene ingeschreven is in de registers, ofwel dat zijn aanvraag tot inschrijving afgewezen is.

Art. 9.- Het gemeentebestuur spoort ook personen op die hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben in de gemeente zonder ingeschreven te zijn in de registers.

Als deze personen nooit ingeschreven waren in een gemeente van het Rijk, gelast het college van burgemeester en schepenen hun inschrijving van ambtswege op de datum waarop hun aanwezigheid in de gemeente vastgesteld werd op basis van een verslag van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Als deze personen verzuimd hebben de aangifte te doen die is voorgeschreven bij artikel 7, worden ze bij het gemeentebestuur ontboden om deze aangifte te doen.

Wanneer de voormelde personen geen gevolg geven aan de oproep, schrijft het college van burgemeester en schepenen hen van ambtswege in op de datum van de beslissing van het college. Van deze gemotiveerde beslissing wordt hen kennis gegeven.

Art. 16.- §1 De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden.

§3 Zo volstaat het ook niet dat iemand enkel de bedoeling uit om zijn hoofdverblijfplaats op een gegeven plaats te vestigen om voor het betrokken gemeentebestuur de inschrijving als hoofdverblijfplaats te rechtvaardigen.

Overwegende dat de algemene onderrichtingen van 7 oktober 1992, gecoördineerde versie van 27 april 2007, betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, Deel I, inzonderheid de nummers 11, 65, 66 en 77 bepalen dat :

11. De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van een gezin dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het gezin.

Het gezin bestaat uit hetzij een persoon die gewoonlijk alleen leeft, hetzij uit twee of meer personen die, al dan niet door verwantschap aan elkaar verbonden, gewoonlijk in één en dezelfde woning verblijven en er samenleven.

65. Alle personen die hun hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een gemeente gevestigd hebben, ongeacht of ze er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, worden ingeschreven in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister.

66. De gezinnen die over meerdere verblijven of woningen beschikken, worden slechts ingeschreven in de registers van de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben.

Een eigendomstitel van een ander verblijf is geen geldig feit om er de inschrijving als hoofdverblijfplaats te verantwoorden.

77. Overeenkomstig nr. 8, tweede lid, moet een eventuele verbetering van de verblijfstoestanden gewaarborgd worden (deze verplichting betreft ook de veranderingen van hoofdverblijfplaats in dezelfde gemeente) en de nodige inschrijvingen of afvoeringen van ambtswege worden uitgevoerd.

Daartoe spoort het gemeentebestuur de personen op die hun hoofdverblijfplaats in een andere gemeente van het Rijk of in het buitenland gevestigd hebben zonder de aangifte van verblijfsverandering gedaan te hebben in de vorm en binnen de termijnen voorgeschreven in nr. 72.

Zo spoort het gemeentebestuur ook de personen op die hun hoofdverblijfplaats in de gemeente gevestigd hebben zonder in de registers ingeschreven te zijn.

Overwegende dat het gemeentebestuur van KOKSIJDE, dat bij brief van 9 april 2010 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, binnen de gestelde termijn geen opmerkingen heeft medegedeeld;

Overwegende dat de heer Frank VAN DE VYVER, die bij brief van 9 april 2010 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij e-mail van 20 april 2010 mededeelt dat mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen momenteel verblijven in DE PANNE, waar ze zich ook zullen domiciliëren;

Overwegende dat mevrouw Patricia WOULFF, die bij brief van 9 april 2010 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij brief van 16 april 2010, afgestempeld in KOKSIJDE, mededeelt dat ze momenteel samen met haar kinderen verblijft in DE PANNE waar ze zich kortelings zal domiciliëren;

Overwegende dat mevrouw Patricia WOULFF de aangetekende brief met ontvangstmelding van het departement dd. 9 april 2010 gericht aan de Karel Woestelaan 4/0104 te KOKSIJDE - persoonlijk heeft afgetekend;

Overwegende dat uit het Rijksregisterbestand van de natuurlijke personen blijkt dat mevrouw Patricia WOULFF nog geen aangifte van adreswijziging heeft gedaan;

Overwegende dat de heer Frank VAN DE VYVER en mevrouw Patricia WOULFF geen adres mededelen in DE PANNE;

Overwegende dat uit het bevolkingsonderzoek, uit de verklaringen van het gemeentebestuur van KOKSIJDE, uit politieverslagen van de gemeente KOKSIJDE, en uit verklaringen van de heer Frank VAN DE VYVER en van mevrouw Patricia WOULFF duidelijk blijkt dat betrokkenen samen hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd te KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104,

BESLISSING

De inschrijving van de heer Frank VAN DE VYVER dd. 25 mei 1993 in het bevolkingsregister van KOKSIJDE, Karel Woestelaan 4/0104 dient te worden behouden.

Mevrouw Patricia WOULFF en haar kinderen Eline, Arno en Eri VAN DE VYVER en Dina WAUTHIER dienen op datum van 14 oktober 2009 te worden ingeschreven in het bevolkingsregister van KOKSIJDE,

Karel Woestelaan 4/0104 als een gezin vormend met de heer Frank VAN DE VYVER”.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, evenals de schending van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, en van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister (hierna : het koninklijk besluit van 16 juli 1992).

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“Overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen moet elke administratieve akte met individuele strekking uitdrukkelijk en afdoende gemotiveerd zijn.

Luidens het motiveringsbeginsel moet elke administratieve beslissing geground zijn op rechtens en feitens afdoende gronden.

Het besluit moet berusten op een individuele evaluatie, in concreto.

Het evenredigheidsbeginsel houdt in dat de motivering in rechte en in feite, evenredig moet zijn aan het belang van de genomen beslissing.

Gezien het belang van de genomen beslissing in casu, met name de wijziging van staat van verzoekers, dienen strenge eisen aan de motivering gesteld te worden, welke evenwel in casu niet voldaan zijn.

De procedurele zorgvuldigheidsnorm houdt in dat het bestuur de plicht heeft zijn beslissing op zorgvuldige wijze voor te bereiden, zijn beslissing te stoelen op correcte feitenvinding, zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen en zo nodig het advies van deskundigen in te winnen.

(...)

De overheid moet in staat zijn zich een juist en volledig beeld te vormen van de feitelijke gegevens van de zaak, onder meer door zichzelf zo veel mogelijk inlichtingen over de zaak te verschaffen.

Luidens artikel 3 van de Wet op de motivering van bestuurshandelingen moet de motivering in de beslissing zelf de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

Elke administratieve beslissing met individuele draagwijdte moet de motieven bevatten die de beslissing schragen en deze motivering dient op afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht opgelegd door de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is er in gelegen dat de betrokken bestuurde in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing te bestrijden.

De beslissing moet formeel en afdoende gemotiveerd zijn.

Dit impliceert onder meer dat de motivering in feite en in rechte correct is, toereikend, niet tegenstrijdig en deugdelijk. De motievencontrole behelst achtereenvolgens het onderzoek naar het bestaan van de motieven, vervolgens naar dat van de feitelijke juistheid en de juridische juistheid en uiteindelijk het onderzoek naar het bestaan van een redelijke verhouding tussen motieven en inhoud van de beslissing (...).

Het besluit stelt, ten onrechte, dat eerste verzoeker en tweede verzoekster hun hoofdverblijfplaats hebben op het adres Karel Woestelaan 4/0104 te Koksijde, om dan te beslissen dat ‘mevrouw Patricia Woulff en haar kinderen (...) dienen te worden ingeschreven in het bevolkingsregister van Koksijde (...) als een gezin vormend met de heer Frank Van de Vyver’.

Deze gezinssamenstelling waartoe plots besloten wordt in het dispositief van het besluit, wordt nergens weergegeven in het motiverend gedeelte van het besluit.

A fortiori blijkt nergens op welke wettelijke bepaling(en) het bestuur zich zou gesteund hebben om tot dergelijk besluit te komen, met schending van de in het middel aangehaalde wetsbepalingen, en in strijd met de verklaring van verzoekers, onder meer deze van eerste verzoeker op 14 oktober 2009.

Het bestuur heeft ook nergens rekening gehouden met de feitelijke omstandigheid, hem nochtans bekend, dat mevrouw Patricia Woulff en haar kinderen verblijven te De Panne en niet te Koksijde.

Mevrouw Patricia Woulff en haar kinderen verbleven gedurende het grootste deel van 2009 te Ittre, waar ze sinds jaren gedomicilieerd was, en voor het grootste deel van 2010 te De Panne, de gemeente waar haar nieuwe domicilie werd gevestigd.

Het blijkt ook nergens om welke reden het bestuur meende een beslissing te moeten nemen aangaande het domicilie van eerste verzoeker, hetwelk volgens het bestuur ‘dient te worden behouden’.

Artikel 16 § 1 van het K.B. van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters voorziet dat de bepaling van de hoofdverblijfplaats is

gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

De feitelijke elementen in casu leiden zodoende voor tweede verzoekster tot een hoofdverblijfplaats te Ittre tot 13 augustus 2010 en te De Panne vanaf 13 augustus 2010 en dit in strijd met het bestreden besluit.

Met de feitelijke omstandigheden en de verklaringen die verzoekers daarover hebben afgelegd is door het bestuur geen rekening gehouden.

Met het schrijven dd. 16 april 2010 van tweede verzoekster (...) is geen rekening gehouden.

De beslissing vermeldt dat eerste verzoeker sedert 25 mei 1993 ingeschreven staat op het adres te Koksijde, terwijl dit sedert 27 december 1988 het geval is. Eerste verzoeker heeft geen idee waar deze datum van 25 mei 1993 vandaan komt.

Volgende in het besluit vermelde documenten zijn verzoekers niet gekend :

- het verzoek van 27 mei 2009 van de Gemeente Koksijde ‘tot beslechting van de betwisting’ (welke betwisting?);
- de onderzoeken dd. 9 september 2009, 14 en 16 oktober 2009, 26 november 2009, 30 maart 2010;
- de zogenaamde ‘klachtenbrief’ van 15 mei 2009 van het Controlecentrum Oostende van de Federale Overheidsdienst Financiën;
- het Politieverslag van de Gemeente Koksijde van 27 oktober 2009.

De loutere verwijzing naar een aantal (verzoekers niet bekende) stukken volstaat niet ter voldoening van de motiveringsplicht.

De foutieve voorstelling van zaken en onvolledigheid van het dossier impliceren de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en brengen de nietigheid met zich mee.

Het bestuur schendt de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen, minstens is zijn beslissing niet afdoende gemotiveerd, noch in feite, noch in rechte”.

4.2. De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing is genomen in uitvoering van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. In de bestreden beslissing wordt niet enkel verwezen naar de relevante bepalingen van deze wet en de toepasselijke bepalingen van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, meer nog, ze worden expliciet geciteerd.

Vervolgens betoogt de verwerende partij onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State dat de vaststelling van de

hoofdverblijfplaats van een persoon een feitelijke aangelegenheid is. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze steunt op de bevindingen van de bevolkingsinspecteurs die terug te vinden zijn in hun verslagen van 16 november 2009, 5 maart 2010 en 1 april 2010 en op het verslag van de politie van Koksijde van 27 oktober 2009. De verwerende partij somt vervolgens een aantal gegevens op die haar vaststelling bevestigen.

Voorts wijst zij erop dat het onderzoek zich over bijna zeven maanden uitstreckte en werd uitgevoerd door de inspectiediensten van de verwerende partij en door de wijkpolitie van Koksijde.

Op verzoek van de gemeente Koksijde, na klacht van de inspectiedienst van de Federale Overheidsdienst Financiën, werd ook de hoofdverblijfplaats van de eerste verzoekende partij onderzocht. Uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat ook de tweede verzoekende partij samen met haar vier kinderen, haar hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in het appartement gelegen aan de Karel Woestelaan 4/0104 te Koksijde, zodat de betrokkenen er dienden te worden ingeschreven als een gezin vormend met de eerste verzoekende partij, ook al hebben de verzoekende partijen geen relatie meer. Reeds van bij de aanvang van het bevolkingsonderzoek is gebleken dat de tweede verzoekende partij, samen met haar kinderen op het adres te Koksijde verbleef. Dit werd door de verzoekende partijen zelf erkend, die er wel aan toevoegden dat dit slechts een tijdelijke situatie betrof. Van een verblijf van de tweede verzoekende partij en haar kinderen in De Panne was gedurende het ganse bevolkingsonderzoek geen sprake. Het is pas sinds 13 augustus 2010 dat de tweede verzoekende partij en haar kinderen zijn ingeschreven in de bevolkingsregisters van De Panne en zij er effectief hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd.

Wat betreft de aangetekende brief van 16 april 2010 van de tweede verzoekende partij waarvan wordt beweerd dat er geen rekening mee werd gehouden, moet worden opgemerkt dat deze is afgestempeld in Koksijde, geen melding maakt van een adres in De Panne maar wel in Ittre. Deze verklaring wordt ook tegengesproken door het feit dat de aangetekende zending van 1 april 2010 gericht aan de tweede verzoekende partij aan het adres te Koksijde op 17 april 2010 door de betrokkene persoonlijk werd afgetekend.

Met betrekking tot de inschrijving van de eerste verzoekende partij op het adres te Koksijde met ingang van 25 mei 1993, terwijl dit 27 december 1988 zou moeten zijn, gaan de verzoekende partijen er aan voorbij dat de bestreden beslissing bij deze inschrijving uitdrukkelijk vermeldt “als alleenstaande”.

Tot slot bevestigt de verwerende partij dat zij zich op een aantal documenten steunt die deel uitmaken van het dossier. Bij aangetekend schrijven van 1 april 2010 hebben de verzoekende partijen de mogelijkheid gekregen dit in te zien, doch zij hebben van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. De motieven zijn opgenomen in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing vermeldt telkens de bevindingen die relevant zijn voor haar conclusie. De bestreden beslissing is afdoende formeel gemotiveerd.

De verwerende partij werpt op dat de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel door de verzoekende partijen niet is toegelicht.

4.3. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekende partijen het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

4.4. In het verzoek tot voortzetting beperken de verzoekende partijen zich ertoe “te volharden in hun annulatieberoep”.

Beoordeling

4.5. De beweerde schending van het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel is door de verzoekende partijen niet toegelicht. Het middel is in die mate onontvankelijk.

4.6. Artikel 6 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat deze wet slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen dan die bepaald in deze wet.

Artikel 8, § 2 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, legt de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde de verplichting op de beslissing waarmee uitspraak wordt gedaan over een moeilijkheid of betwisting met betrekking tot het vaststellen van een hoofdverblijfplaats met redenen te omkleden. Deze wet legt derhalve geen minder strenge verplichtingen op dan die bepaald in voormelde wet van 29 juli 1991. In zoverre de schending van laatstgenoemde wet wordt aangevoerd mist het middel derhalve juridische grondslag.

Om te voldoen aan de opgelegde motiveringsverplichting dient de minister, als orgaan van het actief bestuur, niet alle argumenten die door de betrokkenen worden aangevoerd te beantwoorden. Het volstaat dat hij in zijn beslissing de redenen aangeeft waarop deze is gesteund en dat deze redenen afdoende zijn.

4.7. Krachtens artikel 16, § 1 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 is “de bepaling van de hoofdverblijfplaats (...) gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar”.

De Raad van State vermag zijn beoordeling van de feitelijke situatie niet in de plaats te stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

4.8. Uit de hiervoor onder randnummer 3.2. geciteerde motivering van de bestreden beslissing blijkt dat hierin uitvoerig de feitelijke en juridische overwegingen worden vermeld waarop zij is gesteund. Het feit dat een aantal van in de bestreden beslissing vermelde documenten door de verzoekende partijen niet gekend zouden zijn, tast de wettigheid van deze beslissing niet aan. Voorts

tonen de verzoekende partijen niet aan dat de feitelijke gegevens waarop de bestreden beslissing is gesteund onjuist zouden zijn, noch dat de beslissing die de minister op grond van deze gegevens heeft genomen, kennelijk onredelijk is.

4.9. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

4.10. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het non-retroactiviteitsbeginsel.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“Als rechtsbeginsel geldt dat administratieve rechtshandelingen niet mogen terugwerken, tenzij zij hun grondslag vinden in een wettelijke bepaling die zelf terugwerkt, of een wet machtiging ertoe verleent (...).

Ten deze werd een beslissing genomen op 30 juni 2010, volgens de bewoordingen ervan met terugwerkende kracht van maar liefst acht maanden (tot 14 oktober 2009).

Tengevolge van deze schending zijn door de administraties tegenstrijdige stukken afgeleverd (...), welke alle als domicilie vermelden voor eerste verzoeker, te Koksijde (als alleenstaande) en voor tweede verzoekster te Ittre.

Dit is een schending van het non-retroactiviteitsbeginsel”.

4.11. De verwerende partij wijst erop dat zij de bestreden beslissing kan laten terugwerken in de tijd, aangezien zij door de bestreden beslissing de inschrijving in de bevolkingsregisters enkel laat overeenstemmen met de bestaande feitelijke situatie. In casu is de bestreden beslissing in werking getreden op 14 oktober 2009, zijnde de datum waarop de bevolkingsinspecteur de tweede verzoekende partij en haar kinderen op dit adres kon aantreffen.

4.12. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekende partijen het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

4.13. In het verzoek tot voortzetting beperken de verzoekende partijen zich ertoe “te volharden in hun annulatieberoep”.

Beoordeling

4.14. De beslissing waarbij de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde uitspraak doet over een moeilijkheid of betwisting inzake het vaststellen van iemands hoofdverblijfplaats, kan, zoals de verwerende partij terecht stelt, wettig terugwerken tot op de dag waarvan met zekerheid kan worden gesteld dat op die dag de feitelijke toestand die door de betrokken beslissing wordt bekrachtigd, reeds aanwezig was, te dezen 14 oktober 2009, zijnde de datum waarop de bevolkingsinspecteur de tweede verzoekende partij op het adres in Koksijde heeft aangetroffen.

4.15. Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

4.16. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, van artikel 22 van de Grondwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, en de schending van de wetgeving betreffende de onderzoeksbevoegdheden van de fiscale ambtenaren.

Zij zetten dit middel uiteen als volgt:

“De motivering van het bestreden besluit verwijst naar de (aan verzoekers niet meegedeelde) brief van 15 mei 2009 van het Controlecentrum Oostende van de Federale Overheidsdienst Financiën, met weergave van een aantal (voor het merendeel feitelijk foutieve) gegevens aangaande het privéleven van verzoekers.

De in deze weergave aangehaalde feiten, zelfs indien correct, quod non, schenden de in het middel aangehaalde wettelijke bepalingen en behoren niet tot de onderzoeksbevoegdheden van de fiscale ambtenaren.

Een inmenging in de persoonlijke levenssfeer is slechts toegelaten indien ze gesteund is op een duidelijke, voorzienbare en gepubliceerde norm en in zoverre ze noodzakelijk is in een democratische samenleving, quod non in casu.

Verweerder heeft op onregelmatige wijze de inlichtingen verkregen die leidden tot het bestreden besluit.

Het bestreden besluit dient dan ook om die reden te worden vernietigd (...)”.

4.17. De verwerende partij werpt vooreerst op dat de verzoekende partijen de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en van artikel 22 van de Grondwet niet verder toelichten. Onder verwijzing naar de rechtspraak van de Raad van State stelt de verwerende partij dat de beslissing waarbij door de bevoegde overheid de hoofdverblijfplaats -tegen de wil van een betrokkene- wordt vastgesteld, geen inbreuk vormt op het recht op eerbiediging van het privé en gezinsleven, zoals gewaarborgd door voornoemde bepalingen.

Wat de brief van 15 mei 2009 van de Federale Overheidsdienst Financiën betreft, stelt de verwerende partij dat deze brief slechts de aanleiding vormde voor de vraag van het gemeentebestuur van Koksijde aan de verwerende partij om tussen te komen ter beslechting van de betwisting van de hoofdverblijfplaats van de verzoekende partijen. De bestreden beslissing is geenszins gesteund op elementen of verklaringen vermeld in deze brief.

4.18. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekende partijen het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

4.19. In het verzoek tot voortzetting beperken de verzoekende partijen zich ertoe “te volharden in hun annulatieberoep”.

Beoordeling

4.20. Artikel 8 EVRM bepaalt:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

Artikel 22 van de Grondwet bepaalt:

“Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald.

De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen de bescherming van dat recht”.

4.21. Wanneer de minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde de daadwerkelijke verblijfplaats van een persoon vaststelt, kiest hij niet in de plaats van de burger zijn woonplaats, maar verbindt hij alleen juridische gevolgen aan de door de burger zelf geschapen feitelijke toestand zoals die uit het onderzoek blijkt. Vermits de minister of zijn gemachtigde enkel vaststelt wat naar zijn oordeel is -en dus niet wat naar zijn oordeel moet zijn- houdt zijn beslissing dan ook geen verplichting in om op het aangegeven adres te gaan wonen, en kan deze beslissing ook de rechten op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven niet beïnvloeden indien blijkt dat de genomen beslissing correspondeert met de daadwerkelijk door de betrokkenen geschapen feitelijke toestand. De omstandigheid dat te dezen het onderzoek werd gevoerd naar aanleiding van een brief van het controlecentrum Oostende van de Federale Overheidsdienst Financiën, waarop het bestreden besluit overigens niet blijkt te zijn gesteund, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

4.22. Voorts verduidelijken de verzoekende partijen niet op welke wijze het bestreden besluit het zorgvuldigheidsbeginsel zou schenden, noch welke “wetgeving betreffende de onderzoeksbevoegdheden van de fiscale ambtenaren” zou zijn geschonden.

4.23. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien februari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens